

[Hauch.]

laane den for deres Bedrift nødvendige Kapital. Jeg tror, der mellem Landbrugs-erhvervets Udøvere vil være den rette Fællesskabsfølelse, thi vi maa ikke overse, at der i vort Land ikke er noget andet Erhverv, hvor fælles Arbejde og fælles økonomisk Ansvar har baaret saa rig Frugt som netop indenfor Landbrugserhvervet. Ud fra denne Betragtning har jeg det Haab, at disse Love vil blive brugt, og jeg har ogsaa den Fortrøstning, at man ved Gennemførelsen og Udnyttelsen af dem vil være i Stand til at mildne den Krise, som i Øjeblikket hviler saa tungt paa Landbrugs-erhvervet.

Jensen (Aale): Nu begynder det at gaa lidt højtideligt til, naar de forskellige Ordførere skal til at takke hinanden for Tilslutning til Lovforslag, som Ministeren har forelagt. For mit Vedkommende kunde jeg ogsaa godt lade min Tak og Paaskønnelse overfor den højtærede Minister gaa videre til det ærede Medlem, som talte paa Venstres Vegne, fordi han nu ogsaa er kommet paa Gled til den rette Side, men det er jo ikke det, man plejer at gøre her i Tinget. Og naar det ærede Medlem mener, at han har en særlig Grund til at takke, fordi han har beskæftiget sig saa meget med Lovforslagene, saa er jeg dog ikke sikker paa, at det ærede Medlem har beskæftiget sig stærkere med dem, end forskellige andre Medlemmer i dette høje Ting har gjort; jeg tror, det er Spørgsmaal, som mange har beskæftiget sig meget alvorligt med, og hvis alle disse skulde til at takke dem, der har givet Tilslutning, kunde det føre noget vidt. Og hvad angaar de Hilsner, der skulde sendes fra det ene Ting til det andet — det ærede Medlem, der talte for det radikale Venstre, lovede at bringe en Hilsen fra det ærede Medlem, som sidst talte, til et æret Medlem i det andet høje Ting —, saa er det jo ogsaa noget højtideligt noget, for den Hilsen kunde man selv bringe, det behøvede man dog ikke at have en Mellemmand til. Men det maa de Herrer afgøre med sig selv, det vedkommer i og for sig ikke mig.

Det var en meget haard Kritik, den ærede Ordfører for Venstre rettede mod de Ændringsforslag, der er stillet fra radikal Side i Folketinget. Det var meget omfattende Ændringsforslag; kunde man ikke bevise det paa anden Maade, kan man i hvert Fald henvise til deres mange Paragraffer, og vi fra vor Side kunde meget vel have ønsket en hel Del gennemført af

det, her var foreslaaet. Det væsentligste var jo blevet foreslaaet af min Partifælle, som i sin Ministertid beskæftigede sig meget indgaaende med disse Spørgsmaal, og vi kan naturligvis kun udtale vor Tilfredsstillelse over og Paaskønnelse af, at flere har taget disse Tanker op.

Naar vi fra vor Side nu har givet Afkald paa i denne Samling at naa videre end til det, her foreligger, er det, fordi vi betragter det foreliggende som et Skridt i den rigtige Retning, og vi tror, at hvis vi havde staaet stejlt paa de Ændringsforslag, som vi meget gerne vilde have gennemført, havde vi ingenting faaet, og det er dog bedre at have 1 Fugl i Haanden end 10 paa Taget.

Det kan være rigtigt, hvad den ærede Ordfører for Venstre siger, at man ikke med et Pennestrøg kan slette Gælden. Aa nej, det kan man ikke, men man kan jo nok ved fornuftige Foranstaltninger faa Gælden nedsat ogsaa paa anden Maade end den, her er foreslaaet, men det skal jeg ikke komme ind paa, da jeg betragter det som ørkesløst at drøfte dette Spørgsmaal her. Jeg vil blot sige, at jeg haaber og tror, at naar de foreliggende Lovforslag bliver til Love og bliver ført ud i Livet, vil de i høj Grad hjælpe til, at der kommer en Nedskrivning af Gælden. Det ærede Medlem talte om Kautionisterne. Ja, vil Kautionisterne ikke blive meget godt tilfredse med, at de i Stedet for at skulle betale alt, hvad de har kautioneret for, muligvis gennem en Akkordordning kan komme til at nøjes med at betale en Del deraf? Jo, det tror jeg vil blive hilst med stor Glæde og Tilfredshed.

Det ærede Medlem har imidlertid Ret i, at naar man gaar med her — jeg ved godt, det var det radikale Venstres Forslag, denne Udtalelse var møntet paa —, med hvilken Kraft skal man saa gaa imod Krav om Støtte til andre Erhverv? Men det gælder ogsaa de Forslag, vi behandler her; naar man gaar med til dem, med hvilken Kraft skal man saa gaa imod Krav om Støtte til andre Erhverv? Jeg husker, at det ærede Medlem en Gang har sagt, at Landbruget altid har sparet sig igennem og altid klarer sig selv, og det vilde det blive ved med i Fremtiden. Ja, det er skønne Ord, som man kan sige, men der kan komme en Krisetid, hvor man ikke kan klare sig, og saa maa man se samfundsmæssigt paa det, forekommer det mig, og spørge, om det ikke kan være forsvarligt at give en Hjælp til at komme over en saadan Krise.